

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6740

гр. София, 07.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав, в закрито заседание на 07.08.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Ванина Колева

като разгледа дело номер **11639** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 248, ал. 1 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), приложим на основание чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Подадена е молба от „СТИЛВЕСТ“ ЕООД за изменение в частта за разноските на решение № 4445 от 05.07.2023г. постановено по адм.д. № 11639/2022г. В молбата се твърди, че в решението неправилно е прието, че не са представени доказателства за заплащане на адвокатското възнаграждение, тъй като е представена банкова референция, която макар да е без подпис и печат, тъй като не е оспорена притежава доказателствена сила. Към молбата е представено и заверено копие на вносна бележка. Моли се съда да измени решението в частта за разноските, като присъди в полза на дружеството всички направени по делото разноски в общ размер на 2857 лв. Ответната страна, Национална агенция за приходите, в писмен отговор изразява становище за неоснователност на искането.

Съдът, като взе предвид изложените доводи в молбата, в отговора от ответната страна и доказателствата по делото, приема следното:

Искането е за изменение на решението в частта за разноските е подадено в преклузивния срок по чл. 248, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и от процесуално легитимирана страна, която преди приключване на последното заседание по делото е представила списък на разноските по чл. 80 ГПК, поради което е допустимо за разглеждане.

Разгледано по същество искането е неоснователно.

С решение № 4445 от 05.07.2023г., постановено по адм.д. № 11639/2022г., съдът се е произнесъл по искането на ищеца „СТИЛВЕСТ“ ЕООД за присъждане на сторените разноски и е приел, че адвокатско възнаграждение не следва да се присъжда, тъй като по делото не са представени доказателства за заплащане на такова. Представената фактура (л.153 от делото) не доказва плащане, а разпечатката, заверена „вярно с

изображението“ е без автор и подпис и не може да бъде ценена като писмено доказателство по чл. 180 ГПК.

С молбата се иска изменение на решението в тази част, като към искането е приложена вноска бележка от 20.09.2022г. за внесени от А. В. К. в брой 2300 лв. с основание – изготвяне на искова молба по ЗОДОВ във връзка с РА № 5283/13.06.2022г. пред административен съд.

Представянето на доказателства за направени разноски едва с подаването на молбата по чл. 248, ал. 1 ГПК, не представлява основание за изменение на решението в частта за разноските. Изискването за представяне на доказателства за направените разноски, включително за реално плащане на уговореното адвокатско възнаграждение, винаги е представлявало условие за възлагането им в тежест на другата страна. Пропускът на страната да представи своевременно писмени доказателства, установяващи основанието за извършеното плащане не може да бъде саниран в производство по чл. 248 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, поради преклудиране на възможността за доказване на действително направените разноски. В този смисъл е и константната съдебна практика – определение № 16/29.01.2015 г., т. д. 1341/2014 г. на ТК на ВКС, определение 29/24.01.2014 г., т. д. № 1427/2013 г. ТК на ВКС, определение № 647/28.11.2018 г., ч. гр. д. № 2016/2018 г. на ТК на ВКС, определение № 397/11.06.2015 г., ч. гр. д. № 2600/2015 г., ГК на ВКС, определение № 149/27.02.2018 г., ч. гр. д. № 2589/2017 г. на ГК на ВКС, определение № 157 от 5.07.2018 г., гр. д. № 4575/2017 г. на ГК ВКС и редица други.

Неоснователно е твърдението на заявителя, че представената разпечатка на л. 154 от делото, заверена „Вярно с изображението“ разполага с доказателствена сила относно извършеното плащане. Тази разпечатка, която молителят твърди, че е от услугата онлайн банкиране, няма автор, не е посочена дори банка и не отговаря на изискванията на ГПК за документ, за да притежава доказателствена сила.

С оглед на тези доводи, настоящият състав счита, че искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно, поради което следва да се остави без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, Административен съд – София-град, Първо отделение, Л. състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на „СТИЛВЕСТ“ ЕООД за изменение в частта за разноските на решение № 4445 от 05.07.2023г. постановено по адм.д. № 11639/2022г. по описа на АССГ.

Определението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: